ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 4 Νοεμβρίου 1921
Ἰωαννίκου ὁσίου
Ἀν ἡλ. ὥρα 7 λ. 10
Δύσ. 5 λ. 10

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Ἔτος ΣΤ'. Ἀριθμὸς 1338
Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα : Λεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'
Τηλ. Διεύθυνσις : «ΕΛΛΟΓΟΝ» Μυτιλήνην

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
ΛΕΣΒΟΥ Ἐτησία Δρ.30 Ἑξάμηνος » 18
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Ἐτησία Δρ.35 Ἑξάμηνος » 20
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ Ἐτησία Δρ.50 Ἑξάμηνος » 30
Συνδρομαὶ καὶ δημοσιεύσεις προπληρώνονται

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΪΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 20

Χειρόγραφα οὐδέποτε ἐπιστρέφονται | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ : ΣΤΡ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ | Δι' ἀγγελίας καὶ διατριβὰς ἰδιαίτεραι συμφωνίαι

1Η ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Β'.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῶν συνθηκῶν τοῦ Νεϊγὺ καὶ τῶν Σεβρῶν καὶ ἐπὶ περὶ τῆς Δωδεκανήσου συμφωνίας, ἐνεφανίζετο καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα, ὅπως καὶ δι' ὅλους τοὺς νικητὰς τοῦ μεγάλου πολέμου, τὸ πρόβλημα τῆς ΕΚΤΕΛΕΣΕΩΣ τῶν συνθηκῶν αὐτῶν. Ὅπως δι' ἡμᾶς, οὕτω καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν ἐνεφανίσθη καὶ ὑφίσταται πάντοτε δύσκολον καὶ ἀκανθῶδες τὸ ζήτημα τῆς ἐπιβολῆς τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν εἰς τὴν Γερμανίαν.

Καὶ ἐκεῖ δύο πολιτικαὶ προὐτάθησαν καὶ ὑποστηρίχθησαν, ὡς αἱ καταλληλότεραι διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐθνικοῦ αὐτοῦ σκοποῦ : Ἡ τῆς «αὐτοτελείας» ἀφ' ἑνός, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Γαλλία πρέπει νὰ φροντίσῃ ἔστω καὶ μόνη νὰ ἐξαναγκάσῃ τὴν Γερμανίαν πρὸς πλήρη ἐκτέλεσιν τῶν ἀναληφθεισῶν ὑποχρεώσεων της, δεικνυομένη ὄχι τόσον περίφροντις διὰ τὴν τήρησιν τῆς συμμαχικῆς ἀλληλεγγύης, ὅσῳ τὴν ὑποχρεοῖ εἰς θυσίας τῶν συμφερόντων της σημαντικάς— τὴν πολιτικὴν δὲ αὐτὴν ὑποστηρίζει ἡ δεξιὰ τῆς Γαλλικῆς βουλῆς—καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ πολιτικὴ τοῦ κ. Μπριάν, ἐννοοῦντος ὡς δυνατὴν τὴν ἐκτέλεσιν τῶν συνθηκῶν μόνον ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς στενῆς συνεργασίας τῶν Συμμάχων.

Κατὰ τὸν θαυμάσιον λόγον ποὺ ἐξεφώνησεν ὁ Γάλλος πρωθυπουργὸς ἐν τῇ Βουλῇ κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 22 Ὀκτωβρίου (ν. ἡ.) εἶπε : «... Πολὺ καλὰ θὰ ἐνεργούσαμεν μόνοι μας (κατὰ τῆς Γερμανίας). Ἀπομόνωσις ! Ἐσκέφθητε ποτὲ ἐπὶ τῆς ἀπομονώσεως αὐτῆς τῆς Γαλλίας κατὰ τὰς παρούσας περιστάσεις τοῦ κόσμου ; Ἐσκέφθητε ; Ὤ ! ἡ Γαλλία εἶναι ἰσχυρά, ἡ Γαλλία ἔχει ὁλόκληρον τὴν στρατιωτικήν της δύναμιν. Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἐδῶ ὁλόκληρον τὸ πρόβλημα».

Ὁ οὕτως ὁμιλῶν δὲν εἶναι κυβερνήτης ἀδυνάτου κρατιδίου, τρέμοντος τὴν ἀπομόνωσιν. Εἶναι ὁ δεξιὸς πρωθυπουργὸς τῆς μεγάλης Γαλλίας, τῆς νικητρίας Γαλλίας, καὶ ὅμως δὲν τολμᾷ νὰ ἐπιδιώξῃ μεμονωμένως τὴν ἐφαρμογὴν τῆς συνθήκης ποὺ ἔλαβεν εἰς χεῖρας ἡ χώρα του κατόπιν τόσων θυσιῶν, ἄνευ τῆς συμπράξεως ὅλων τῶν συμμάχων, καίτοι δὲν θὰ ἦτο στρατιωτικῶς δύσκολον διὰ τὴν Γαλλίαν νὰ καταλάβῃ ἐν Γερμανίᾳ τὰ σημεῖα ποὺ θὰ ἔκρινε συμφέροντα διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν μεταπολεμικῶν της σκοπῶν.

***

Ἀντιθέτως πρὸς τὴν σώφρονα αὐτὴν πολιτικὴν τῆς μεγάλης Γαλλίας, ἡ μικρὰ Ἑλλὰς δὲν ἔδωκεν ἀρκετὴν σημασίαν εἰς τὴν συμφωνίαν καὶ συνεργασίαν τῶν Συμμάχων, διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῶν συνθηκῶν, διὰ τὰς ὁποίας ζωτικῶς ἐνδιαφέρεται. Καὶ ἐδῶ εἶναι ἡ ἀρχή, καὶ ἡ βάσις, καὶ ἡ οὐσία τῆς διαφορᾶς τῆς πολιτικῆς τοῦ κ. Γούναρη ἀπὸ τῆς τοῦ κ. Βενιζέλου. Αὐτὸς ὅ,τι ἔκαμνε, τὸ ἔπραττεν ἐν συνεννοήσει μετὰ τῶν Συμμάχων, λαμβάνων θέσιν ἐντολοδόχου αὐτῶν, μὲ ὅλας τὰς νομικὰς καὶ οὐσιαστικὰς συνεπείας τῆς ἐντολῆς.

Ἐνῷ ὁ κ. Γούναρης, διαπράξας ἀρχικῶς τὸ κολοσσιαῖον σφάλμα ν' ἀψηφήσῃ τὴν Νόταν τῆς 2Οῆς Νοεμβρίου καὶ νὰ μὴ διίδῃ τὴν ἔκτασιν καὶ σοβαρότητα τῶν δυνατῶν συνεπειῶν αὐτῆς παρ' ὅλην τὴν σαφήνειαν καὶ κατηγορηματικότητά της—ἐξηκολούθησε καὶ κατόπιν τὸν σφαλερὸν καὶ κινδυνώδη δρόμον τὸν φέροντα μακρὰν τῶν Συμμάχων.

Ἐνῷ ὤφειλε ΠΡΟ ΠΑΣΗΣ ΑΛΛΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ πρὸς ἐπιβολὴν τῆς Συνθήκης τῶν Σεβρῶν, νὰ ἄρῃ τὰς ἀπειλὰς τῆς Νοεμβριανῆς νότας, νὰ ματαιώσῃ τὰς συνεπείας της, καί, ἐπαναφέρων τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸν κύκλον τῶν Συμμάχων, νὰ ἐπιχειρήσῃ, ΑΛΛΑ ΤΟΤΕ ΜΟΝΟΝ, τὸ δύσκολον ἀληθῶς ἐγχείρημα τῆς ἐπιβολῆς τῆς συνθήκης ἐκείνης, αὐτὸς ἠκολούθησεν ἄλλον δρόμον, ακριβῶς τὸν ἀντίθετον.

Ἐπεχείρησε μόνος, ἄφιλος καὶ ἀσύμμαχος, νὰ ἐξαναγκάσῃ τὴν Τουρκίαν εἰς ἐκτέλεσιν τῶν τυπικῶς μόνον ἀνηλειμμένων ὑποχρεώσεών της καὶ ὅταν, μετὰ ὑπερτάτην προσπάθειαν καὶ σκληρὰς θυσίας, ἀπέτυχεν—ὡς ἦτο φυσικὸν—ἐστράφη ἐκεῖ ὅπόθεν ἔπρεπε ν' ἀρχίσῃ, εἰς τὴν ἐξευμένισιν δηλονότι τῶν Συμμάχων καὶ τὴν ἐκλιπάρασιν τῆς εὐνοϊκῆς μεσολαβήσεώς των. Διότι προφανῶς δὲν ἦτο σοβαρὰ προσπάθεια ἐξευμενισμοῦ τῆς Ἀντάντ, ἡ ἀνόητος καὶ γελοία προσαγόρευσις «τῶν μεγάλων ἡμῶν φίλων καὶ Συμμάχων», τὴν ὁποίαν τρυφερευόμενος ὁ κ. Μπαλτατζῆς ἔκαμνεν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν. Ἀληθῶς, ἐγκληματικωτέρα καὶ πλέον ἀνόητος, πλέον ἠλιθία πολιτικὴ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ !

Διότι ὄχι μόνον ἐφόρτωνεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐγχείρημα ἀνώτερον τῶν δυνάμεών της, ἀφίνουσα αὐτὴν ἄνευ ἐξωτερικῆς οἰκονομικῆς βοηθείας, ἄνευ ἐφοδίων πολέμου, ἄνευ ἠθικῆς καὶ στρατηγικῆς ἐνισχύσεως τῶν Συμμάχων, ἀλλ' ἐξέθετεν αὐτὴν καὶ εἰς τὸν κίνδυνον νὰ ἴδῃ—καὶ εἰς περίπτωσιν ἀκόμη στρατιωτικῆς νίκης της—ἐξανεμιζομένην τὴν ἐπιτυχίαν της ἀπὸ τὴν ἀντίπραξιν ὡρισμένων Μ. Δυνάμεων.

***

Ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν πολιτικὴν τῆς ἐπιβολῆς τῆς συνθήκης τῶν Σεβρῶν ὑπὸ μόνης τῆς Ἑλλάδος—ἡ ὁποία, ἐπὶ τέλους ἠδύνατο νὰ ἔχῃ κάποια ἀποτελέσματα ἐπιτηδείως ἐφαρμοζομένη—ὁ κ. Γούναρης δὲν ἦτο ἱκανὸς νὰ τὴν μετέλθῃ. Ἔκαμε τὸ πᾶν διὰ τὴν ἀποτυχίαν της : Διότι ἀφρόνως διέταξεν αὐτὸς προσωπικῶς τὴν κατὰ τοῦ Ἐσκὴ-Σεχὴρ ἐπίθεσιν τοῦ Μαρτίου, ἡ ὁποία ἀσκόπως καὶ ἀπράκτως γενομένη, ὄχι μόνον ἐκόστισε τόσον αἷμα Ἑλληνικὸν ἀλλὰ καὶ διπλωματικῶς ἔβλαψε μεγάλως, ὡς ἐμφανίσασα ἀκαίρως τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν ἀνίκανον νὰ καταβάλῃ τοὺς Κεμαλικούς :

Διότι ἀργότερον δὲν ἐστάθη ἱκανὸς νὰ ἐκτιμήσῃ δεόντως τὸ περὶ μεσολαβήσεως διάβημα τῶν Δυνάμεων, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ ἐμφανίζεται σήμερον ἡ Ἑλλὰς ὡς ἄλλος «Μικρόχολος», ἀφ' ἑνὸς ἀποκρούουσα τὰς εἰρηνικὰς μεσολαβήσεις καὶ διακηρύσσουσα ἀνὰ τὴν ὑφήλιον ὅτι θὰ καταλάβῃ τὴν Ἄγκυραν, καὶ κατόπιν ἐπανερχομένη ἀπράκτως εἰς τὰ ἴδια.

Διότι, τέλος, κακῶς καὶ ἀφρόνως διεχειρίσθη τὴν τελευταίαν πολεμικὴν ἐνέργειαν τοῦ Στρατοῦ μας, μὴ ἐκτιμήσας ΠΟΥ καὶ ΠΟΤΕ ἔπρεπε νὰ σταματήσῃ.

Μὲ μίαν ἐκπλήσσουσαν ἀπερισκεψίαν, μὲ μίαν ἐξοργίζουσαν περιφρόνησιν πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν αἷμα, ὤθησε τὴν Στρατιὰν εἰς τὴν τραγικὴν περιπέτειαν τοῦ Σαγγαρίου, ὅπου, μαζὺ μὲ τὸ ματαίως χυθὲν αἷμα τόσων χιλιάδων γενναίων μαχητῶν, ἐθυσιάσθη καὶ ὁλόκληρος ἡ Μικρασιατικὴ ὑπόθεσις.

Διότι, οἱ περίεργοι ἄνθρωποι, ἔκαμαν ὥστε ἡ ἀπελπις καὶ ἄσκοπος ἐκείνη ἐξόρμησις νὰ εἶναι ἡ τελευταία μας προσπάθεια, μὴ ὑπολογίσαντες οὔτε τὴν ἀνάγκην διατηρήσεως ἀκμαίων δυνάμεων διὰ τὸ ἀπρόοπτα τοῦ μέλλοντος οὔτε τὰς τεραστίας πολιτικὰς συνεπείας μιᾶς ἐνδεχομένης μὴ ἐπιτεύξεως τοῦ διακηρυχθέντος urbi et orbe ἀντικειμενικοῦ σκοποῦ μας. Καὶ ὅμως, ἰδοὺ ποὺ αἱ θυσίαι ἐκεῖναι ἔγιναν ματαίως καὶ ἤδη ἀγωνιζόμεθα διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν τοὐλάχιστον τοὺς ὅρους Κέρζον τοῦ παρελθόντος Μαρτίου.

Ἐν γένει, ἡ ὅλη ἐνέργεια τῆς Κυβερνήσεως δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ μὲ τὸ λαϊκὸν «χτύπα καὶ πέρα βρέχει !»

Ἡ συγκομιδή, κατὰ ταῦτα, τῆς ἐξωτερικῆς καὶ πολεμικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως, εἶναι : α') ἀπώλεια τῆς Β. Ἠπείρου. β') ἀπώλεια τῶν Δωδεκανήσων. γ') ἀπώλεια τοῦ Μικρασιατικοῦ ζητήματος.

Διότι, ἂς μὴ αὐταπατώμεθα : Παρ' ὅλην τὴν πρὸς ἡμᾶς Ἀγγλικὴν συμπάθειαν, παρ' ὅλην τὴν ὀξύτητα τῆς ἀντιθέσεως μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας κατόπιν τῆς ὑπογραφῆς τῆς Γαλλοκεμαλικῆς συμφωνίας—ἀντιθέσεως, ἂς σημειωθῇ καὶ τοῦτο, ἐχούσης ἀντικείμενον ΟΧΙ ΗΜΑΣ, ἀλλὰ τὴν Μεσοποταμίαν, τὴν σιδηροδρομικὴν Βαγδάτης καὶ τὰ Στενά—ἡ Ἑλλὰς ὀλίγα θὰ ἔχῃ νὰ ἐλπίσῃ, διότι οἱ Σύμμαχοι, ἀναγνωρίζοντες ὅτι ὑπεράνω τῶν φυσικῶν ἐπὶ τέλους, ἀντιθέσεών των ἵσταται ἡ ἀνάγκη τῆς διατηρήσεως τῆς ἀλληλεγγύης των, θὰ εὕρουν καὶ πάλιν τρόπον συνεννοήσεως, καὶ συμβιβασμοῦ κάμνοντες ἀμοιβαίας ὑποχωρήσεις, καὶ τὸ εἰς ἡμᾶς δὲν θ' ἀπομένῃ παρὰ νὰ θεωρήσωμεν ἑαυτοὺς εὐτυχεῖς ἐὰν κατορθώσωμεν νὰ δώσωμεν αὐτονομίαν τινὰ εἰς τὴν τραγικὴν Ἰωνίαν, διὰ τὴν ὁποίαν τὸ Ἔθνος κατασπαταλᾷ τὸ αἷμά του καὶ τὸ χρῆμα του ἀπὸ τριάκοντα ὅλων μηνῶν !

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΚΑΙ Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΕΙΣ ΑΜΕΡΙΚΗΝ ΜΕΤΑΒΑΣΕΩΣ ΤΟΥ κ. ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ

Ἀθῆναι 31.

Ἀσφαλεῖς ἐκ Λονδίνου πληροφορίαι ληφθεῖσαι εἰς μίαν τῶν ἐνταῦθα πρεσβειῶν, βεβαιοῦσιν, ὅτι ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐζήτησε διὰ τοῦ κ. Γενναδίου, ἀπὸ τὸν λόρδον Κρόσφιλδ, ἵνα εἰ δυνατὸν ἀναλάβῃ ὁ κ. Βενιζέλος κατὰ τὴν ἐν Ἀμερικῇ διαμονήν του, τὴν πρωτοβουλίαν πράξεων ἀναγομένων εἰς θέματα ἐθνικὰ καὶ ἐπικοινωνήσῃ αὐτόθι μετὰ τοῦ κ. Μπριὰν καὶ τοῦ κ. Μπάλφουρ. Ἵνα ἀσφαλέστερον διεξαχθῇ ἡ συνεννόησις, ἀπεφασίσθη νὰ ἀνατεθῇ εἰς τὸν γηραιὸν κ. Γεννάδιον ἡ μέχρις Ἀμερικῆς ἀποστολὴ καὶ ἡ αὐτόθι συνάντησίς του μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου. Ἡ ἀνωτέρω πληροφορία, ἀπολύτως ἀσφαλής, εἶνε ἀνωτέρα πάσης διαψεύσεως. Ἄλλως τε καὶ τὸ ἔργον ὅπερ πρόκειται νὰ διεξαγάγῃ ὁ κ. Βενιζέλος δὲν μειοῖ παντάπασι τὴν πολιτικὴν θέσιν ἢ τὴν διεθνῆ παράστασιν τῆς Κυβερνήσεως, ὡς ἀντιπροσωπευούσης τὴν πλειονοψηφίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Ἓν βλέμμα πρὸς τὴν Ἀνατολήν. — Αἱ γυναῖκες καὶ ὁ Σλαυϊκὸς πολιτισμός

Οἱ Σλαῦοι, οἱ ὁποῖοι ἐπολιτίσθησαν μετὰ τοὺς ἄλλους λαούς, διετήρησαν ἐπὶ πολὺ τὰς πρωτογενεῖς συνηθείας, ὡς τὴν κοινοκτημοσύνην, καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῆς γυναικός, αἱ ὁποῖαι συνενούμεναι μετὰ στοιχειωδους τινὸς πολιτισμοῦ, ἡνώθησαν εἰς τὸν πρῶτον σχηματισμὸν τῶν κοινωνιῶν. Πολλάκις ἀπὸ διαφόρους παραδόσεις, τὰς ὁποίας διαμφισβητοῦσι μερικὰ ἱστορικὰ γεγονότα, ἡ γυναῖκα τῶν Σλαυϊκῶν χωρῶν φαίνεται ἐντελῶς διάφορος ἀφ' ὅ,τι τὴν φανταζόμεθα κατόπιν. Ἡ προμάμμη τῶν πρώτων Ρομανὼφ, ἡ ὁποία διετέλει κατ' ἀρχὰς κλεισμένη εἰς τὸ μέγαρόν της καὶ ἠλευθερώθη μόνον ὑπὸ τοῦ Μεγ. Πέτρου, ἐθαμβώθη ἐπί τινα καιρὸν ἀπὸ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, ἀπὸ τὴν ἀπόκτησιν τῶν πρώτων ἐλευθεριῶν της. Ἡ τελευταία τῶν Ρομανὼφ ἦτο τὸ ἀποτύπωμα πολλῶν αἰώνων βυζαντινῆς παιδεύσεως καὶ μογγολικοῦ δεσποτισμοῦ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Βοημίδα, Πολωνίδα, Σερβίδα καὶ Ρωσσίδα τῆς Μικρᾶς Ρωσσίας, κατὰ τοὺς παλαιοὺς χρόνους, ἔζη αὐτὴ τὴν ζωὴν τῶν ἀνδρῶν τῆς φυλῆς της. Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς εἰρήνης ἠσχολεῖτο, ὅπως καὶ ὁ σύζυγός της ἐκαλλιεργεῖ τὴν γῆν ἐξήσκει τὴν ἰδίαν ἐπιρροὴν εἰς τὰς πρωτογενεῖς κοινότητας, καὶ εἰς τὰς μικρὰς συνελεύσεις, ὅπου πολλάκις ἠκούετο ἡ φωνή της. Εἰς δὲ τὴν ἐποχὴν τοῦ πολέμου, ἀναφαίνονται αἱ Ἀμαζόνες. Ἡ Σερβικὴ ἐποποιΐα, καὶ τὰ Ρωσσικὰ καὶ Πολωνικὰ χρονικὰ ἀναφέρουν πλεῖστα παραδείγματα ἡρωΐδων — κορῶν τοῦ λαοῦ ἢ πριγκηπισσῶν — αἱ ὁποῖαι ὁμοιάζουν τὴν Ἰωάνναν δ' Ἀρκ καὶ ἄλλας. Ἐξαιρετικὴ φυσιογνωμία εἶναι ἡ Μάρφα, ἡ ὁποία μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς της ὑπερησπίσθη τὸ Νίζνι-Νοβγορόδ, ἐναντίον τῶν στρατευμάτων τοῦ Τσάρου. Ἄλλως τε τὸν Χριστιανισμὸν δὲν εἰσήγαγον εἰς Ρωσσίαν αἱ γυναῖκες, ὅπως καὶ εἰς τὴν Δύσιν ; Ἡ μεγάλη Δούκισσα Ὄλγα, ἐλκυσθεῖσα ἀπὸ τὴν μεγαλοπρέπειαν τῶν πομπῶν τῆς Ἁγίας Σοφίας, εἰσήγαγεν εἰς τὴν Ρωσσίαν τὴν Ὀρθοδοξίαν καὶ τὸν Βυζαντινὸν πολιτισμόν.

Ἡ γυναῖκα τοῦ Ἰσλάμ

Ὁ Ἰσλαμισμὸς ἐπεδούλωσεν ἢ ἠλευθέρωσε τὴν γυναῖκα ἐκ τῆς δουλείας ; Εἶναι μία ἐρώτησις εἰς τὴν ὁποίαν ἡ ἀπάντησις δὲν εἶναι οὔτε καταφατικὴ οὔτε ἀρνητική.

Ἡ γυναῖκα τῆς Ἀνατολῆς ἔχασεν εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Μωάμεθ τὴν ἐλευθερίαν τὴν ὁποίαν ἐξήσκει εἰς τοὺς προϊστορικοὺς χρόνους. Ἡ γυναῖκα τῆς Ἀραβίας, ἐθεωρεῖτο ἀπὸ τῆς γεννήσεώς της ὡς καταραμένη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καὶ πολλάκις ἐφονεύετο ἄνευ αἰτίας, ἐνυμφεύετο ἄνευ τῆς θελήσεώς της, καὶ δὲν εἶχεν οὐδὲν προνόμιον.

Πρὸ τοῦ Μωάμεθ, μία ἐποχὴ ἱπποτισμοῦ παραδέχεται ἓν αἴσθημα σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ ψάλλει τὸ ἐγκώμιόν της. Κλεισμένη αὐτὴ εἰς τὸν γυναικωνίτην, περιβάλλεται ἐν τούτοις μὲ αἴσθημα θαυμασμοῦ καὶ ἀγάπης καὶ ἔχει μεγάλην θέσιν ἐν τῇ κοινωνίᾳ. Πολλάκις κεκαλυμμένη παρευρίσκεται εἰς τὰς μάχας καὶ μὲ τὴν ὡραίαν φωνήν της ἐξαίρει τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν στρατιωτῶν. Πολλαὶ γυναῖκες τοῦ Ἰσλὰμ ὑπῆρξαν ἀρκετὰ ἀνεπτυγμέναι συνέταττον ποιήματα καὶ σατύρας διὰ τῶν ὁποίων ἐκατηγόριαζον διάφορα γεγονότα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Πολλοὶ σοφοὶ συγγραφεῖς Ἄραβες κατὰ τοὺς πρώτους αἰῶνας μετὰ Χριστὸν εἶδον ἀναδεικνυομένας εἰς «τὰς ἀνατολικὰς ὄχθας τοῦ Ἀραβικοῦ κόλπου» πολλὰς γυναῖκας καὶ νεάνιδας καλῶν οἰκογενειῶν, αἱ ὁποῖαι ἦσαν εἰς θέσιν νὰ ἐμπνέωσι τοὺς ποιητάς, νὰ ἐκτιμήσωσι τὰ σπουδαιότερα ἔργα καὶ πολλάκις νὰ ἐπικρίνωσι καὶ σατυρίσωσι.

Ὁ Μωάμεθ ἀναφαίνεται καὶ δι' αὐτόν, διὰ τὰ δόγματά του, ὅπως διὰ πολλοὺς μεγάλους ἄνδρας, πλεῖσται γυναῖκες ἐνθουσιάζονται, ἂν καὶ ἡ διδασκαλία του εἶναι δυσμενὴς δι' αὐτάς, ἐν τούτοις κατ' ἀρχὰς αἱ σύζυγοί του Κ νατζᾶ καὶ Ἀϊσσᾶ, εἶναι αἱ πρῶται καὶ πιστότεραι ὀπαδοί του. Ἡ τελευταία ὡραιοτάτη, μεγάλης διανοητικῆς ἀναπτύξεως καὶ προσφιλὴς τοῦ Προφήτου σύζυγος, συντελεῖ διὰ τῆς παιδείας της καὶ τοῦ παραδείγματός της εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διδαγμάτων τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς Ὀθωμανικῆς θρησκείας.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Μωάμεθ, ἀναφαίνονται ἄλλοι πολλοὶ προφῆται καὶ μετ' αὐτῶν καὶ γυναῖκες τοιαῦται, ἱέρειαι ἢ πολεμίστριαι, αἱ ὁποῖαι κατορθώνουν νὰ ἐπιβληθοῦν διὰ τοῦ φωτεινοῦ των πνεύματος. Διαρκῶς κλεισμέναι εἰς τὰ μέγαρά των, καταγίνονται εἰς τὴν σπουδήν, τὴν μελέτην καὶ ἐκμάθησιν διαφόρων ἐπιστημῶν, ἰδίως δὲ εἰς τὴν ποίησιν καὶ λογοτεχνίαν. Ὅταν ἤρχισαν οἱ ἐμφύλιοι πόλεμοι μεταξὺ τῶν κληρονόμων τοῦ Μωάμεθ, ἡ Ἀϊσσᾶ, ἡ ὁποία ἐθεωρεῖτο ὡς ἁγία, διότι παρευρέθη εἰς τὰς τελευταίας του στιγμάς, καὶ ἔκλεισε τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Προφήτου, εἶναι ἀρχηγὸς ἑνὸς πολιτικοῦ κόμματος, ἀναδεικνύεται δαυὴ πολιτικὴ φυσιογνωμία καὶ ἀπαράμιλλος ῥήτωρ. Τὸ κόμμα της ὅμως ἐνικήθη καὶ ἔγινεν αὐτὴ αἰχμάλωτος τοῦ Ἀλῆ, ἀρχηγοῦ τῆς ἄλλης μερίδος. Ἀλλ' ἂν καὶ οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Κορανίου περιφρονοῦν τὴν γυναῖκα καὶ τὴν παραδέχονται ὡς κατωτέραν ὄν, ἐν τούτοις δὲν τῆς ἀρνοῦνται τὸ δικαίωμα τῆς μαθήσεως, τῆς παιδείας. Καὶ εἰς τὴν μεγάλην ἀκμὴν τοῦ Ἰσλαμισμοῦ, ὁπότε ἀπὸ τῶν Ἰνδιῶν μέχρι τοῦ Γιβραλτὰρ ἐκυμάτιζεν ἡ ἡμισέληνος, πολλαὶ γυναῖκες κατώρθωσαν ὡς ποιήτριαι καὶ φιλόλογοι νὰ διακριθῶσι.

(ἀκολουθεῖ)

«ΤΥΡΑΝΝΟΝ»

ΟΝ ΔΕΝ ΘΑ ΕΠΑΝΙΔΗ ΠΛΕΟΝ Η ΕΛΛΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ 1 Νοεμβρίου

Ἓν ἔτος συμπληροῦται σήμερον, ἀφ' ἧς ἡμέρας τὴν Ἑλλάδα ἐγκατέλειπεν ὁ «τύραννος» της ! Ἔκλαυσεν αὐτός τὴν ἀποφράδα ἐκείνην ἡμέραν διὰ νὰ παρακαλέσῃ τὸν Θεὸν νὰ μὴ κλαύσῃ ἡ Ἑλλὰς δι' αὐτόν. Εἶδε. Ἀλλ' ἡ Ἑλλὰς, οὔτε τὸν ἐλησμόνησεν, οὔτε θὰ τὸν λησμονήσῃ. Αἰῶνας μακροὺς εἶχε νὰ δοκιμάσῃ τὴν «τυραννίαν» ἑνὸς τοιούτου τέκνου της. Ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τοῦ Θεμιστοκλέους, τοῦ Κίμωνος, τοῦ Περικλέους, ἡ Ἑλλὰς δὲν ἐγνώρισε «τύραννον» ἄλλον ἴσιζον τοῦ Βενιζέλου. Οἱ προκάτοχοί του σχεδὸν πάντες ἐκυβέρνησαν καλῶς ἢ κακῶς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλ' οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἠθέλησε νὰ τὴν ὁδηγήσῃ εἰς δρόμους φωτὸς καὶ δόξης, ὅπου τὴν ὡδήγησεν ὁ Βενιζέλος. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ κλῆρος, ὁ ὁποῖος τὸν ἀνέμενεν, ἔπρεπε κατὰ τὴν ἀτυχῆ Ἑλληνικὴν παράδοσιν νὰ εἶναι βαρύτερος τῆς τύχης ὅλων τῶν προκατόχων του.

«Τύραννος» τῆς Ἑλλάδος ὁ Βενιζέλος ! Ἀλλὰ ποῖος ἀρνεῖται τοῦτο ; Πρῶτοι τὸ ὁμολογοῦμεν ἡμεῖς οἱ φίλοι, οἱ συνεργάται του καὶ οἱ θαυμασταί του. Μήπως δὲν ὑπῆρξε «τύραννος» ὁ μέγας Θεμιστοκλῆς ὅταν οὗτος κατέφυγεν εἰς τὴν βίαν καὶ εἰς τὴν μαγγανείαν ἀκόμη τοῦ ὄφεως τῆς Ἀθηνᾶς, διὰ νὰ ἐκβιάσῃ τοὺς Ἀθηναίους τῆς ἐποχῆς του νὰ μεταφέρουν τὰς γυναῖκας καὶ τέκνα εἰς τὴν Σαλαμῖνα ; Καὶ μήπως ἐξ αἰτίας του δὲν ἔσφαξε κατόπιν ὁ Ξέρξης τοὺς Ἀθηναίους, οἱ ὁποῖοι δὲν ἠθέλησαν νὰ εἰσακούσουν τὴν συμβουλήν του καὶ παρέμειναν εἰς τὴν πόλιν τῆς Παλλάδος ; Καὶ μήπως δὲν ὑπῆρξε «τύραννος» ὁ Θεμιστοκλῆς, ὅταν ἐξηνάγκασε τοὺς Σπαρτιάτας καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας νὰ δώσουν τὴν κατὰ τοῦ Ξέρξου ναυμαχίαν εἰς τὰ στενὰ τῆς Σαλαμῖνος ; Ναί, «τύραννος» ὑπῆρξε καὶ αὐτός. Καὶ οἱ Ἕλληνες διὰ νὰ τὸν τιμωρήσουν, τὸν ἠνάγκασαν νὰ φύγῃ νύκτωρ καὶ ν' ἀποθάνῃ μακρὰν τῶν Ἀθηνῶν, εἰς τὴν Μαγνησίαν, τὴν ὁποίαν ἐπέπρωτο ν' ἀποσπάσῃ τοῦ βαρβαρικοῦ ζυγοῦ μετὰ δύο μυριάδας ἔτη ὁ νεώτερος «τύραννος», ὁ Βενιζέλος.

Ἀλλὰ μήπως καὶ ὁ μέγας Περικλῆς δὲν ὑπῆρξε «τύραννος» ; Συλλαβὼν καὶ οὗτος τὴν μεγάλην ἰδέαν νὰ δημιουργήσῃ Μεγάλην Ἑλλάδα καὶ νὰ συγκροτήσῃ ἑνιαῖον Ἑλληνικὸν Κράτος, ἐξηνάγκασε τοὺς Ἀθηναίους καὶ τοὺς συμμάχους αὐτῶν νὰ κατέλθουν εἰς πόλεμον κατὰ τῶν Πελοποννησίων καὶ ἐπροκάλεσε τὰ γνωστὰ ἐκ τῆς ἱστορίας δεινὰ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου. Οἱ συμπολῖται του θὰ τὸν ἐξώριζαν καὶ αὐτόν, ἂν ἐπετύγχανεν εἰς τὸ σχέδιόν του, ἀλλ' ἐπρόλαβε καὶ ἀπέθανε, . Τοῦ ἔκαμαν ὅμως ἄλλην ἐκδίκησιν. Εἰς τὸ μεγαλεῖον τῆς θέσεώς του ἐνεθρόνισαν Κλέωνα τὸν βυρσοδέψην !

Εἶναι καὶ τόσοι ἄλλοι γνωστοὶ ἐκ τῆς ἱστορίας ὁμότυχοι «τύραννοι», τοὺς ὁποίους περιττὸν εἶναι νὰ ἀναφέρωμεν. Ἀλλ' ὁ νεώτερος «τύραννος», ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος, διέπραξεν ἀσυγκρίτως μεγαλείτερα κακὰ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Παραλαβὼν τὴν Ἑλλάδα, ὅπως τὴν παρέλαβε πρὸ δέκα ἐτῶν, τὴν ὡδήγησεν ἐκεῖ, ὅπου οὔτε ἡ φαντασία τῶν συγχρόνων του ἠδύνατο νὰ φθάσῃ. Ἐπραγματοποίησε τὸν πόθον τοῦ Περικλέους καὶ ἔφθασε νὰ ἀναστήσῃ τὴν Ἑλληνικὴν Αὐτοκρατορίαν τοῦ Βυζαντίου. Τὸν ἠκολούθησεν ἡ μικρὰ Ἑλλὰς κατ' ἀρχὰς πρόθυμος καὶ ἐνθουσιῶσα, ἀλλ' ἐκεῖ καὶ στιγμή, ὅπου ἔπρεπε νὰ φθάσῃ. Καὶ ὁ κίνδυνος τὴν εὗρεν εἰς τὴν κρισιμωτέραν στιγμὴν τῆς ζωῆς της. Ἐκινδύνευε νὰ παρασυρθῇ πρὸς τὸ στρατόπεδον τῶν ἡττημένων τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου. Ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος, κατιδὼν τὸν κίνδυνον, ἥρπασε τὴν Ἑλλάδα ἐκ τῆς κόμης διὰ νὰ τὴν σύρῃ πρὸς τὸ στρατόπεδον τῶν νικητῶν.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἄρχεται ἡ «τυραννία» τοῦ Βενιζέλου. Οἱ Ἕλληνες ἐξωθοῦνται ὑπὸ ἑνὸς καὶ μόνου ἀνθρώπου πρὸς τὰς στενὰς ἐκείνας ἀτραποὺς καὶ τοὺς δυσκόλους δρόμους, ποὺ ὡδηγοῦσαν τὴν Ἑλλάδα ἐπὶ πέντε θαλασσῶν.

Καὶ τὸ ἐπέτυχεν. Ἀλλὰ διὰ τοῦτο καὶ ἐτιμωρήθη. Εἰς τὸν δύσκολον δρόμον του ἔθραυε τὰ παρεντιθέμενα προσκόμματα. Ὅταν κανεὶς εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ θραύῃ, εὐνόητον εἶναι ὅτι προκαλεῖ τὸ ἄλγος καὶ τὴν δυσφορίαν. Καὶ ὁ «τύραννος» ἔπεσεν. Ἂς πανηγυρίσουν οἱ «τυραννηθέντες». Εἶναι ἀξιοθρήνητον ἀληθῶς τὸ φαινόμενον. Πανηγυρίζεται ἡ πτῶσις μιᾶς «τυραννίας», ἡ ὁποία κατέληξεν εἰς μίαν ἐλευθέραν ἐκλογὴν τῆς 1ης Νοεμβρίου. Ἓν ἐπαναστατικὸν καθεστὼς, τὸ ὁποῖον παρέδωκεν οἰκειοθελῶς τὰ ὅπλα εἰς μίαν ψηφοφορίαν. Εἶναι πρωτάκουστον τὸ φαινόμενον. Καὶ τοῦτο ἴσως μόνον δὲν θὰ συγχωρήσῃ ἡ ἱστορία εἰς τὸν Ἐλευθέριον Βενιζέλον. Ἀλλὰ τοιοῦτος ὑπῆρξεν ὁ ἰδιώνυμος αὐτὸς «τύραννος» ! Καὶ τοιοῦτον «τύραννον», δυστυχῶς, δὲν θὰ ἐπανίδῃ πλέον ἡ Ἑλλάς !

(«Πατρίς») ΣΠ. ΣΙΜΟΣ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΧΑΡΙΓΚΤΩΝ

Κωνσταντινούπολις, 29. — Ἐρωτηθεὶς ἐπὶ τῇ εἰς Κωνσταντινούπολιν μετὰ τῆς λαίδης Χάριγκτων ἐπανόδῳ ἐκ τῆς εἰς Ἀγγλίαν ἀδείας του, ὁ ἀντιστράτηγος Χάριγκτων ἀρχηγὸς τῶν συμμαχικῶν δυνάμεων τῆς κατοχῆς, ἐδήλωσεν ὅτι ἀπήλαυσεν ἰδίως κατὰ τὴν μετάβασιν θαλασσινὸν ταξίδιον λαμπρόν, τοῦθ' ὅπερ τῷ ἐπέτρεψε ν' ἐπισκεφθῇ τὸν πρώην ἀρχηγόν του στρατάρχην λόρδον Πλοῦμερ. Ὁ ἀντιστράτηγος ἐδήλωσεν ὅτι ἔχει μεγάλας ἐλπίδας, ὅτι οἱ Σύμμαχοι θὰ συγκεντρώσουν τώρα πλέον τὴν προσοχήν των πρὸς ἐπίτευξιν ταχέως διακανονισμοῦ τοῦ ζητήματος τῆς Ἐγγὺς Ἀνατολῆς. Τρία ἔτη, εἶπε, παρῆλθον ἀπὸ τῆς ἀνακωχῆς τοῦ 1918 καὶ πιστεύω εἰλικρινῶς ὅτι ἐφθάσαμεν εἰς τὸ τέρμα τῆς ἀντοχῆς καὶ τῆς ὑπομονῆς. Κάθε μέθοδος συνδιασκέψεως καὶ συζητήσεως ἐδοκιμάσθη, καὶ κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους μῆνας εἴδομεν ἔκκλησιν εἰς τὴν δύναμιν τῶν ὅπλων πρὸς διακανονισμόν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἐξ ἴσου ἐναυάγησε. Εἶνε ἀξιοθρήνητον νὰ βλέπῃ κανεὶς αὐτὴν τὴν ὡραίαν χώραν χέρσον καὶ καταντήσασαν εἰς τὴν χρεωκοπίαν μὲ τὸν Βόσπορον καὶ τὸν Κεράτιον πλήρεις πλοίων ἀδρανούντων. Μὲ τὴν σημερινὴν κατάστασιν τοῦ κόσμου ἓν τοιοῦτον θέαμα εἶνε ἀδικαιολόγητον. Ὁ στρατηγὸς Χάριγκτων ἐμμένει ὡς πρὸς τοῦτο εἰς τὴν ἄποψιν ἣν πάντοτε ὑπεστήριξε ὅτι ἂν ἡ Ἀγγλία, ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἰταλία θέλουν μόνον νὰ ἐνεργήσουν ἀπὸ κοινοῦ πρὸς λύσιν τοῦ προβλήματος τούτου, θὰ ἐπετυγχάνετο ἕως τώρα ἡ εἰρήνη. Οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Τοῦρκοι εἶνε λίαν λογικευόμενοι θέλουν τὴν εἰρήνην τὴν εὐημερίαν, τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν ἀναπτυσσομένας παρ' αὐτοῖς, ὡς εἰς τὰς ἄλλας χώρας, διότι ἀπηύδησαν ἐκ τοῦ πολέμου ὅπως καὶ ὅλος ὁ κόσμος.

Ὁ χειμὼν πλησιάζει συναποφέρων τὴν φτώχιαν καὶ τὴν ἀθλιότητα· ὁ δὲ χειμὼν εἶνε κυρίως δριμὺς διὰ τοὺς ἐν ἐκστρατείᾳ στρατούς, ὅπως ἄλλως τε ἔσχομεν καὶ ἡμεῖς πεῖραν τοῦ τοιούτου. Ὁ στρατηγὸς Χάριγκτων εἶνε πεπεισμένος ὅτι αἱ τρεῖς σύμμαχοι Δυνάμεις μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας (τῶν κυβερνήσεων Κων)πόλεως καὶ Ἀγκύρας ἑνουμένων) δύναται νὰ καταλήξουν εἰς διαρκῆ διευθέτησιν πρὸς ὄφελος πάντων καθὼς καὶ ὅλου τοῦ κόσμου, ἐὰν εἶνε ἀποφασισμέναι νὰ τὸ κατορθώσουν.

Ἐλπίζει ὅτι ἡ ἡμέρα τῆς ἀνακωχῆς τοῦ 1921 θὰ δυνηθῇ νὰ σημειώσῃ τὴν χαραυγὴν εὐπροσδέκτου λύσεως δι' ὅλους καὶ πλήρη εὐημερίας διὰ τὸ μέλλον.

Ἀπαντῶν εἰς ἐρώτησιν περὶ τῆς ἐντυπώσεώς του διὰ τὴν γαλλοτουρκικὴν συμφωνίαν ὁ στρατηγὸς Χάριγκτων ἀπέφυγεν νὰ κάμῃ τὴν παραμικρὰν δήλωσιν εἰπὼν ὅτι «αὐτὸ εἶνε ὑπόθεσις ἀφορῶσα τὰς κυβερνήσεις αἱ ὁποῖαι καὶ θὰ τὴν λύσουν καὶ ὄχι τῶν στρατιωτικῶν».

Ὁ ἀντιστράτηγος προτίθεται νὰ συνεχίσῃ τὴν πολιτικὴν τῆς ἀπολύτου οὐδετερότητος ἣν μέχρι τοῦδε ἐτήρησεν, δηλαδὴ ἀρνούμενος στρατιωτικὴν βοήθειαν τόσον πρὸς τοὺς Ἕλληνας ὅσον καὶ πρὸς τοὺς Τούρκους. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς συμμαχικῆς ἀρχηγίας θὰ ἐξακολουθήσῃ οὗτος πράττων τὸ καθ' ἑαυτὸν ὅ, τι δι-

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

Η ΠΡΟΣΟΧΗ τοῦ κόσμου ὅλου εἶναι σήμερον ἐστραμμένη πρὸς τὴν Βασιγκτῶνα. Αἱ ἐπικρατοῦσαι ἀντιλήψεις τῶν Ἀμερικανικῶν κύκλων, αἵτινες ἐγνώσθησαν διὰ τοῦ ἐναρκτηρίου λόγου τοῦ κ. Χάρδιγκ καὶ τῶν δηλώσεων τοῦ κ. Χιοὺζ, εἶναι τόσον θετικαί, τόσον σαφεῖς καὶ —ἀναμφιβόλως— τόσον ἀποτελεσματικαί, ἂν ἐπικρατήσουν, ὥστε μετ' ἐλπίδων δύναται νὰ προσβλέπῃ ὁ κόσμος πρὸς τὸ συνέδριον τῆς Βασιγκτῶνος. Ἡ μεγάλη Ἀμερικανικὴ Δημοκρατία, τῆς ὁποίας ἡ συμμετοχὴ εἰς τὸν πόλεμον ἔδωσε τὸ καιριώτερον κτύπημα κατὰ τῆς Γερμανο-Βουλγαρο-τουρκικῆς βαρβαρότητος, ἀνοίγει σήμερον διὰ τοῦ περὶ ἀφοπλισμοῦ συνεδρίου τὴν εὐρείαν λεωφόρον πρὸς τὴν παγκόσμιον εἰρήνην, πρὸς τὴν δημιουργίαν ἑνὸς νέου κόσμου, τὰς διαφορὰς τοῦ ὁποίου δὲν θὰ λύουν εἰς τὸ ἑξῆς τὰ ὅπλα. Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι ἡ εὐγενὴς Ἀμερικανικὴ χειρονομία δὲν θὰ μείνῃ ἀτελεσφόρητος.

Η ΓΑΛΛΟΚΕΜΑΛΙΚΗ συμφωνία ἔδωκεν ἤδη τὰ πρῶτα καταστρεπτικὰ διὰ τὴν Ἑλλάδα ἀποτελέσματα. Κατὰ χιλιάδας συγκεντροῦνται οἱ χριστιανοὶ πρόσφυγες καὶ ζητοῦν ἄσυλον μακρὰν τῆς κεμαλικῆς μαχαίρας. Οὐδεμία διαβεβαίωσις τοῦ Κεμὰλ καὶ οὐδεμία ἐγγύησις τῆς Γαλλίας —ἂν παρείχετο— εἶναι ἱκανὴ νὰ ἐμπνεύσῃ ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς ἀτυχεῖς χριστιανικοὺς πληθυσμοὺς τῆς Κιλικίας περὶ τῆς ἀσφαλείας αὐτῶν. Τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα δὲν δύνανται, δὲν πρέπει τοὐλάχιστον νὰ χαρακτηρίζωνται «αἶσχος διὰ τὴν Γαλλίαν». Ἀποτελοῦν αἶσχος διὰ τὸ μετανοεμβριανὸν καθεστὼς τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖον κατέστησε τόσον σκληρὰν τὴν Γαλλικὴν καρδίαν, ὥστε νὰ ἀδιαφορῇ αὕτη διὰ τὴν τύχην τόσων χριστιανικῶν πληθυσμῶν. Διότι ἡ Γαλλία συνεπόνει μέχρι προχθὲς ἀκόμη διὰ πᾶν Ἑλληνικὸν ἀτύχημα καὶ ἀφειδῶς παρεῖχε πάντοτε τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν συνδρομήν της διὰ τὴν πρόοδον καὶ εὐημερίαν τῆς Ἑλλάδος!...

ΤΟΣΟΝ ΕΥΡΥΣ λόγος γίνεται διὰ τὴν «αὐτονομίαν» τῆς Σμύρνης, ὥστε νὰ μὴ εἶναι ἀδικαιολόγητος ὁ φόβος ὅτι ὁ κ. Γούναρης συνεζήτησεν ἐν Λονδίνῳ ἢ δέχεται νὰ συζητήσῃ ἐπὶ τοιαύτης διαρρυθμίσεως τοῦ Μικρασιατικοῦ ζητήματος. Εἰς τὸ σημεῖον ποὺ περιήγαγε τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα ἡ Κυβέρνησις τῶν «Ηνωμένων» ἱκανοτήτων, βεβαίως οἱαδήποτε λύσις ἀποτελεῖ μίαν διέξοδον. Ἀδιάφορον ἂν τοιαύτην διέξοδον οὔτε ἐσκέφθη, οὔτε ἔδωκεν ἐντολὴν πρὸς τοὺς κακῇ τῇ μοίρᾳ διαχειριζομένους σήμερον τὰς τύχας του ὁ Ἑλληνικὸς λαός. Καὶ θέλομεν νὰ ἴδωμεν ἂν θὰ ἔχουν τὴν τόλμην νὰ ὑποδείξουν τοιαύτην λύσιν πρὸς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν ἐπανακάμπτοντες ἐξ Εὐρώπης οἱ νεκροθάπται τῶν Ἑλληνικῶν ἐλπίδων καὶ πόθων, καὶ ἂν θὰ ὑπάρξῃ Ἐθνοσυνέλευσις δυναμένη νὰ ὀνομασθῇ ἑλληνική, δεχομένη ἔστω καὶ νὰ ἀκούσῃ μόνον τοιαύτας ἀντεθνικὰς προτάσεις.

ΔΙΑΦΑΙΝΕΤΑΙ ἐν τούτοις ἀμυδρά τις ἐλπὶς περὶ ἀποτροπῆς τοῦ κινδύνου τῆς αὐτονομήσεως τῆς Σμύρνης. Οἱ Κεμαλικοὶ ἀποθρασυνθέντες ἀπὸ τὰς μέχρι τοῦδε ἐπιτυχίας των, ἔχουν ἐγείρει ἰταμῶς τὴν κεφαλὴν καὶ ὄχι μόνον τοιαύτην λύσιν δὲν δέχονται, ἀλλ' ἀξιοῦν νὰ ἐκκενώσῃ ἡ Ἑλλὰς τὴν Μικρασίαν καὶ τὴν Θρᾴκην ἀκόμη. Ἂν ὁ Θεὸς μωράνῃ αὐτοὺς μέχρι τοιούτου σημείου, ὥστε νὰ ἐμμείνουν εἰς τὰς ἐξωφρενικὰς ταύτας ἀξιώσεις των, ὑπάρχει ἐλπὶς νὰ μεταστρέψουν τὰ πρὸς τὴν Ἑλλάδα αἰσθήματα τῶν μέχρι χθὲς κραταιῶν φίλων καὶ συμμάχων της. Ἀλλοίμονον ὅμως εἰς αὐτὴν ἂν ἡ ἀνόητος διαλλακτικότης τοῦ κ. Γούναρη κάμῃ τοὺς Τούρκους νὰ λογικευθοῦν.

Ο ΔΡΟΜΟΣ ποὺ πηγαίνει εἰς τὰ θέατρα ἀπὸ τὴν γωνίαν τοῦ κήπου εἰς τὴν ἄλλην εἶνε ἀδιάβατος. Λάκκοι, λάκκοι, λάκκοι! Καὶ λάσπες, λάσπες, λάσπες! Καὶ νερὰ ὄχι πλέον βρεγμένα ἀλλὰ διϋλισμένα διὰ μέσου τῶν ἀνθρωπίνων νεφρῶν!.. Καὶ τί βρῶμα, Θεέ μου! Αὐτὸ δὲν λέγεται πλέον ἀμέλεια δημαρχιακὴ ἀλλ' ἀνήθικος περιφρόνησις τῶν Μυτιληναίων ἀπὸ τοὺς διωρισμένους ἄρχοντάς του. Θὰ ἠδύνατο νὰ χαρακτηρισθῇ καὶ κακοήθεια καὶ ὅ,τι ἄλλο θέλετε. Ὁ κ. Νομάρχης, ὁ κ. Γεν. Διοικητής, τὸ Δημοτ. Συμβούλιον δὲν νομίζουν ὅτι πρέπει νὰ ἐπέμβουν; Οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν Θεάτρων ἀναλαμβάνουν νὰ ἠλεκτροφωτίσουν τὸν δρόμον, μόλις ἡ Δημαρχία τὸν διορθώσῃ.

νεται πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως καὶ τῆς εὐνομίας μετὰ τῶν στρατευμάτων ἅπινα αἱ σύμμαχοι κυβερνήσεις τῷ ἐμπιστεύονται.

SLONECK & Co
LEIPZIG

Ἀρώματα σαπωνοποιίας. Ἀρώματα διὰ ποτοποιούς. Αἰθέρια Ἔλαια.

Ἀνατολικὴ Ἕνωσις
Ἀδελφοὶ Καμπαδέλλη

ΤΟΠΙΚΑ

— Τὰ ἐλευθέρια τῆς νήσου

Συνῆλθε χθὲς ἡ διὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς νήσου μας ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ καὶ κατήρτισε τὸ ὁριστικὸν πρόγραμμα τῆς ἑορτῆς.

— Τὸ Ἄσυλον

Ἐπισκεφθεὶς προχθὲς ὁ κ. Γεν. Διοικητὴς τὸ Ἄσυλον, ἐπεθεώρησε τὰ διάφορα αὐτοῦ διαμερίσματα καὶ συνέστησε τὴν λῆψιν διαφόρων μέτρων καὶ τὴν βελτίωσιν τῆς τροφῆς τῶν ἐν αὐτῷ διαιτωμένων καὶ τοῦ ὑπηρετικοῦ αὐτοῦ προσωπικοῦ.

— Τὸ προσφυγικὸν νοσοκομεῖον

Ὁ κ. Γεν. Διοικητὴς ἐπεσκέφθη ὡσαύτως καὶ τὸ προσφυγικὸν Νοσοκομεῖον καὶ ἐξήτασε τὴν ἐγκατάστασιν τῶν στηθέντων ἐκεῖ ξυλίνων παραπηγμάτων, τὸ ἓν τῶν ὁποίων θὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς φθισιατρεῖον καὶ τὸ ἕτερον ὡς ἀναρρωτήριον.

Θὰ περιφραχθῇ δὲ διὰ συρματοπλεγμάτων τὸ περὶ τὸ νοσοκομεῖον γήπεδον διὰ νὰ μὴ γίνεται ἐπικοινωνία τῶν ἐν τῷ νοσοκομείῳ μετὰ τῶν ἔξω.

— Οἱ ὑγειονομικοὶ τοῦ 1902 καὶ 1903

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν ἐνέκρινεν ὅπως ἀπολυθῶσι τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ οἱ ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ τοῦ ὑγειονομικοῦ σώματος τῶν κλάσεων 1902 καὶ 1903.

— Οἱ ὑπὸ τὰ ὅπλα μαθηταὶ τῆς Γ' γυμνασίου

Ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως» Β. Διάταγμα, κατὰ τὸ ὁποῖον «μαθηταί, ἔχοντες ἐνδεικτικὸν τῆς τρίτης τάξεως δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ Γυμνασίου, ὑπηρετοῦντες δὲ ἢ ὑπηρετήσαντες εἰς τὸν στρατὸν καὶ μὴ δυνηθέντες νὰ φοιτήσουν εἰς τὴν τετάρτην τάξιν, δύνανται νὰ ὑποβληθοῦν εἰς ἀπολυτήριον ἀπὸ τοῦ γυμνασίου ἐξέτασιν, καὶ ἂν κριθῶσιν ἱκανοὶ νὰ τύχουν ἀπολυτηρίου, ἄλλως νὰ κατατάσσωνται εἰς τὴν τετάρτην τάξιν».

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἀνεχώρησε χθὲς διὰ Λῆμνον καὶ λοιπὰς νήσους τοῦ Νομοῦ ὁ περιοδεύων ἀντιπρόσωπος τοῦ «Ἐλευθέρου Λόγου» κ. Ἰάκωβος Ψωμαδέλλης.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Καθῆκον ἡμῶν θεωροῦμεν, ὅπως καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσωμεν τὰς θερμὰς ἡμῶν εὐχαριστίας πρὸς τὸν διευθυντὴν τῆς ἐν Δικελῇ σχολῆς κ. Θεμ. Βαλίκην ὡς καὶ πρὸς τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς διὰ τὴν ἐνθερμον ὑποδοχὴν ἧς ἐτύχομεν παρ' αὐτῶν καὶ τῆς ἐν Δικελῇ ἐκδρομῆς ἡμῶν.

Ἐν Ἀζάνῳ τῇ 1 Νοεμβρίου 1921

Α. Καλογερόπουλος
(διδάσκαλος)
Κλ. Καρούλη
(διδασκάλισσα)

Μετὰ τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ὁ Δήμαρχος Μυτιλήνης διακηρύττει ὅτι:

Ἐγκριθέντος ἤδη παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Δημοσίων ἔργων καὶ τῆς Συγκοινωνίας τοῦ σχεδίου συμβάσεως Ἠλεκτροφωτισμοῦ τῆς πόλεως Μυτιλήνης διὰ τεσσαράκοντα (40) ἔτη.

Οἱ βουλόμενοι νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὸν διαγωνισμὸν δύνανται προσερχόμενοι εἰς τὸ Δημαρχεῖον νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων καὶ ὑποχρεώσεων τῆς ἐν λόγῳ συμβάσεως, ὑποβάλλοντες ἡμῖν τὰς ἐνσφραγίστους προσφορὰς των μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου ἐ. ἔ.

Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ διαγωνισμοῦ ὑπόκειται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ παρ' ἡμῖν δημοτ. Συμβουλίου ὡς καὶ τῆς Νομαρχίας Λέσβου.

Ἡ παροῦσα δημοσιευθήτω πεντάκις κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐγχωρίων Ἐφημερίδων, ὡς καὶ 2 Ἀθηναϊκῶν τοιούτων.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 30 Ὀκτωβρίου 1921

Ὁ Δήμαρχος Μυτιλήνης
2—5 *Ἀναστ. Ἀποστόλου*

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Πρόσκαιρον Στρατ. Νοσοκομεῖον Μυτιλήνης προκηρύσσει Δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν ἐπὶ ἑξάμηνον ἐξασφάλισιν τῆς προμηθείας κρέατος διὰ τὸ ἄνω Νοσοκομεῖον.

Οἱ ὅροι καὶ συμφωνία εἶνε κατατεθειμένοι εἰς τὰ γραφεῖα τῆς καθ' ἡμᾶς Διαχειρίσεως, καὶ οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν αὐτῶν προσερχόμενοι καθ' ἑκάστην τὰς ὥρας 6—12 καὶ 4—6 μ. μ.

Ὁ διαγωνισμὸς θέλει λάβῃ χώραν εἰς τὸν σταθμὸν τῶν δημοπρασιῶν τῆς 7ην Νοεμβρίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π.μ.

Μυτιλήνη τῇ 28—10—21.

Ὁ Διευθυντὴς
Ι. Μακρῆς ἔφεδρος ἰατρὸς

Ἐθν. ἀτμοπλοΐα τῆς Ἑλλάδος

Τὸ ἐπιβατηγὸν «ΠΑΤΡΙΣ» φθάνει ἐντεῦθεν τὸ προσεχὲς Σάββατον ἐρχόμενον ἐκ Πειραιῶς καὶ ἀναχωρεῖ διὰ Κωνσταντινούπολιν καὶ Βάρναν.

Ἐκ τοῦ Πρακτορείου

ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΣΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΑ

Τὸ δρόμο σου ἀκολούθα ποὺ ἔχεις πάρει
κι' ἐγὼ θ' ἀκολουθήσω τὸ δικό μου.
Ἐσὺ τὸ γέλιο φέρνεις καὶ τὴ χάρη
κι' ἐγὼ στὸν ὦμο φέρνω τὸ σταυρό μου.

Τὸ δρόμο σου ἀκολούθα τὸ στρωμένο
μ' εὐωδιαστὰ μαγιάτικα λουλούδια.
Στὸ πέρασμά σου ἐσὺ τὸ μαγεμένο
τρανῆς ἀγάπης θέν' ἀκοῦς τραγούδια.

Κι' ἐγώ, σκυφτός, στὸ σκοτεινό μου δρόμο,
γέρνοντας τὸ κορμὶ τὸ πονεμένο,
μὲ τὸ σταυρὸ τοῦ μαρτυρίου στὸν ὦμο,
στὸ Γολγοθᾶ μου αἰώνια θ' ἀνεβαίνω.

ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΒΕΛΚΗΣ

ΣΩΤΗΡΙΑ ΙΑΤΡΙΔΟΥ

Ὅταν πέρασε ἀπ' τὴ Μυτιλήνη, στὰ 1919, ἡ κ. Σ. Ἰατρίδου μὲ τὸ θίασό της παίζοντας ἐπιθεωρήσεις, συναντήθηκε μὲ τὸ θίασο τῆς Ἀφεντάκη. Φυσικὰ ἀμέσως ἤνοιξε ὁ ἀγὼν περὶ ἐπικρατήσεως μεταξὺ τῶν δύο θιάσων. Ἡ κ. Ἰατρίδου εἶχε τὴν εὐτυχία, ἀντλοῦσα δυνάμεις ἀπὸ τὴν θερμοτάτην ὑποστήριξιν τοῦ Μυτιληναϊκοῦ κοινοῦ, νὰ ἐπικρατήσῃ τῆς ἀντιπάλου της· δηλαδή, εἶχε τὴ ***δύναμη*** νὰ νικήσῃ, καὶ εἶχε ***ὅ,τι ἐχρειάζετο*** εἰς μίαν καλλιτέχνιδα γιὰ νὰ ἑλκύσῃ τὶς συμπάθειες τοῦ κοινοῦ.

Ἦταν ἡ φωνή της γλυκειὰ καὶ δυνατή, ἦταν τεχνικὸ τὸ τραγοῦδι της, καὶ ἀκόμη ἐζωντάνευε τοὺς κρύους ρόλους τῶν ἀσυναρτήτων αὐτῶν κατασκευασμάτων, ποὺ λέγονται «ἐπιθεωρήσεις» μὲ τὴν ἠθοποιΐα της. Γιὰ ὅλα αὐτὰ τὰ χαρίσματά της ὅταν πρωτοβγῆκε στὴν Ἀθήνα, στὰ 1916, ὡς νούμερο σὲ ἐπιθεώρηση, ἦταν ἕνα ξάφνιασμα γιὰ τὸ κοινὸ ἡ ἐμφάνισή της. Ἀξέχαστοι θὰ μείνουν οἱ ἐπιθεωρησιακοὶ τύποι ποὺ διέπλασσεν ἡ κ. Ἰατρίδου. Ἐνεθουσίασε τόσο, μὲ τὴ φωνή της καὶ τὴν τέχνην της, ποὺ καὶ μόνο ἡ σύμπραξή της σὲ ὁποιαδήποτε ἐπιθεώρηση νὰ ἐξασφαλίζῃ τὴν ἐπιτυχία.

Ὅταν οἱ θεατρικοὶ συγγραφεῖς ἔκαναν δικό τους θίασο στὰ 1920, πῆραν τὴν κ. Ἰατρίδου μαζύ, ἐκτιμῶντες τὰ σκηνικὰ τῆς χαρίσματα· εἶχε βαρεθῆ πιὰ κι' αὐτὴ τοὺς εὐκόλους καὶ πρόσκαιρους θριάμβους τῆς ἐπιθεωρήσεως· τῆς ἔδωσαν ρόλο δραματικὸ καὶ τὸ παίξιμό της — χωρὶς προδιδαχὴ καμμιά — ἄρεσε πολύ· ἀπὸ τότε τὴν ἐξετίμησεν ὁ κ. Νέζερ καὶ ὅταν ἐφέτος, πρὶν δυὸ μῆνες σχεδόν, ἵδρυσαν τὴν ἑταιρεία τους μὲ τὸν κ. Βεάκη, ἀνάμεσα σὲ τόσες ἄλλες ἀπ' τὶς δόκιμες καλλιτέχνιδες ποὺ τοὺς ἐπρότειναν, ἐπροτίμησαν τὴν κ. Ἰατρίδου ὡς πρωταγωνίστρια.

Ἡ Μυτιλήνη ποὺ τὴν ἐγνώρισε καὶ τὴν ἀγάπησε τόσο στὴν ἐπιθεώρηση, ξαφνίστηκε ὅταν πρὶν ἕνα μῆνα μάθαινε πὼς ἡ κ. Ἰατρίδου ἔρχεται νὰ παίξῃ δρᾶμα καὶ τραγῳδία. Τὸ εὔθυμο ἐκεῖνο πλασματάκι, ποὺ τὸ εἶδε στοὺς ἐλαφροὺς καὶ γλεντζέδικους τύπους τῶν ἐπιθεωρήσεων, δὲν ἠμποροῦσε νὰ τὸ φαντασθῇ ὡς ἡρωΐδα δραματική· μὰ ἡ Σωτηρία εἶχε μέσα της κρυμμένους τοὺς θησαυροὺς τῆς ψυχῆς της. Καὶ ἀπὸ τὴν πρώτη βραδυὰ ποὺ τὴν εἴδαμε ὡς κόμησσαν στὴ «Μονομαχία γυναικῶν» διεκρίναμεν ὅλους αὐτοὺς τοὺς θησαυροὺς μιᾶς ψυχῆς ὑπεραισθαντικῆς καὶ ὑπερβολικὰ εὐπαθοῦς ποὺ κατορθώνει νὰ ἀδράχνει τὴν ψυχὴ τῆς ἡρωΐδος μέσα ἀπὸ τὶς γραμμὲς τοῦ συγγραφέως, νὰ ταυτίζεται μ' αὐτάς, νὰ παθαίνεται ἀπὸ ὅσα τὴν κάνουν νὰ πονεῖ καὶ νὰ ἐξωτερικεύει τοὺς πόνους μὲ τόση τέχνη, μὲ τόση λεπτότητα, νὰ χρωματίζῃ τὰ μυχιαίτατα αἰσθήματα τῆς καρδιᾶς της μὲ τέτοιον τόνο φωνῆς καὶ ἠθοποιΐας ἐν γένει, ὥστε ὁ θεατὴς πραγματικὰ νὰ ξεχνιέται καὶ νὰ δέχεται ὅλην τὴν illusion ποὺ χρειάζεται γιὰ νὰ τραβηχθῇ ἀπ' τὸ ἔργο καὶ νὰ αἰσθανθῇ πραγματικὰ τὴ δραματικὴ φρίκη, τὸν οἶκτο καὶ τὸν ἔλεον.

Ὅταν ἀργότερα τὴν εἴδαμε ὡς Ναννέλα εἰς τὸ «Σὰν τὰ φύλλα» τοῦ Τζακόζα, καὶ ὅταν προχθὲς τὴν ἀπολαύσαμεν ὡς «Εὔαν» εἰς τὸ ὁμώνυμον δρᾶμα τοῦ Φὸς, ἡ πίστη μας στὰ ὑπέροχά της καλλιτεχνικὰ προσόντα ἔγινε ***θαυμασμός***· ὑπῆρξαν στιγμές, σκηνὲς ὁλόκληρες, ποὺ μᾶς θύμισε τὴ Μαρίκα.

Ἡ κ. Σωτ. Ἰατρίδου ἔχει ὅλα ἐκεῖνα τὰ προσόντα, ποὺ θὰ τὴν φέρουν πολὺ πολὺ γρήγορα στὶς κορυφὲς τῆς ***δραματικῆς Τέχνης***. Ἔχει φωτιὰ μέσα του τὸ μικρὸ καὶ χαριτωμένο αὐτὸ πλασματάκι, τὸ τόσο καλόκαρδο καὶ ἀφελῶς μετριόφρον.

Ἡ Μυτιλήνη ποὺ τόσο θερμὰ τὴν ἐχειροκρότησε καὶ τὴν ἐπευφήμησε προχθές, ποὺ ξαναθυμήθηκε τὴν παληὰ τη ἀγάπη πρὸς τὴν κ. Ἰατρίδου, εἶναι ὑπερήφανη ποὺ τῆς δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ τὴν ἐκτιμήσῃ καὶ νὰ τὴν ἐνθαρρύνῃ στὰ πρῶτα τῆς βήματα τῆς ἐμφανίσεώς της στὸ δρᾶμα καὶ στὴν τραγωδία.

Ὁ Θεατρικὸς

Η ΜΟΔΑ

Ἡ Δὶς Μαρία Πουτζαχάνη ἔφερε ποικιλία διάφορα εἴδη καὶ τὰ καπέλλων τελευταίου συρμοῦ. Ἡ ἔκθεσις θὰ γίνῃ τὴν Παρασκευὴν μετὰ μεσημβρίαν καὶ ὅλας τὰς ἡμέρας μόνον τὸ ἀπόγευμα θὰ δέχεται.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

«Σαπφώ»

Ἀπόψε παίζεται «Ὁ κατὰ φαντασίαν ἀσθενὴς» τοῦ Μολιέρου. Ὅσοι ἔχουν ἰδεῖ τὸν κ. Νέζερ σὲ ἄλλες κωμωδίες καὶ ἐθαύμασαν τὴν τέχνη του, βλέποντάς τον στὸν ἀποψεινότου ρόλο «Τοῦ κατὰ φαντασίαν ἀρρώστου» θὰ μείνουν κατάπληκτοι. Θὰ ἀποκαλυφθεῖ μπροστά τους ὁ ἐπιδέξιος ἀνατόμος τῶν ἀδυναμιῶν τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς ποὺ κλέβει τὸ πιὸ δύσκολο γέλιο μὲ μιὰ του ματιὰ καὶ ξαπολύνει τὴ χαρὰ μόνο μὲ τὴν ἐμφάνισή του στὴ σκηνή. Ὅσοι ταίριασε ν' ἀρρωστήσουν ἢ κινδύνεψαν ἀπὸ μικρόβια, ὅσοι ἐβασανίστηκαν ἀπ' τοὺς γιατροὺς καὶ φαρμακοποιούς, ὅσοι βρέθηκαν ἀνάμεσα στὸν πόθο τῆς ζωῆς καὶ τὸ φόβο τοῦ θανάτου, ὅσοι ὑποχονδριακοὶ τέλος πάντων, πρέπει νὰ μὴ χάσουν τὴν ἀποψεινὴν εὐκαιρία. Ὁ Μολιέρος εἶνε ὁ ἀθάνατος γιατρὸς κι εἶνε ὁ μόνος.

Τὸ δικαστήριον τῶν ἐν Χίῳ Κακουργοδικῶν

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτοῦ τῆς 11ης Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἐξεδίκασε τὴν κατὰ τοῦ κ. Ἐμμανουὴλ Φωτίου Βούρου ἐπὶ ἀ-π τῇ κατηγορίαν. Τὸ δικαστήριον παμψηφεὶ ἠθώωσε τὸν κατηγορούμενον, μετὰ τὴν θαυμασίαν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Εἰσαγγελέως, ὅστις διὰ βασίμων ἐπιχειρημάτων ὑπεστήριξε καὶ ἀπέδειξεν ὅτι ἡ κατὰ τοῦ κ. Βούρου κατηγορία εἶνε ὄχι μόνον τελείως ἀβάσιμος ἀλλὰ καὶ αὐτόχρημα συκοφαντικὴ ἐξυφανθεῖσα παρὰ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος Παναγῆ Σουνδιάδη ἐν συναυτουργίᾳ μετὰ τῆς Πηνελόπης χήρας Εὐστρατίου Ἀγιασιώτου, ἥτις ὀφείλουσα εἰς τὸν κατηγορούμενον 7,500 δραχμάς, ἐπεδίωξε δολίως νὰ ἐκβάσῃ διὰ ψευδοῦς καταμηνύσεώς της, τὸν ἀτυχῆ Ἐμμ. Βοῦρον.

Συγχαίρομεν ὅθεν τὸν κατὰ πάντα ἄξιον Εἰσαγγελέα, τῶν ἐν Χίῳ Πρωτοδικῶν κ. Πικούλαν ὡς ἕνα τῶν σπανίων λειτουργῶν τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης, κατακεραυνοβολήσαντα ἐν τῇ ἀγορεύσει του τοὺς συκοφάντας Παναγῆν Σουνδιάδην καὶ τὴν Πηνελόπην χήραν Εὐστρατίου Ἀγιασιώτου, ἀποδώσαντα δὲ εἰς τὴν κοινωνίαν λευκὸν καὶ ἄθῳον τὸν ἐντιμότερον πολίτην τῆς Πλαγιᾶς (Πλωμαρίου).

Ἐν Χίῳ τῇ 13 10 1921

Ἰωάννης Ν. Γιανοῦλος

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἀναρρώσας ἐκ τῆς ἀσθενείας ἥτις ἀπροόπτως με κατέλαβεν, ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας θὰ εὑρίσκωμαι εἰς τὸ ἐν Σκοπέλῳ—Γέρας Ἐμπορικόν μου Κατάστημα, ὅπου ἡ πολυπληθὴς πελατεία μου θὰ εὑρίσκῃ ἅπαντα τὰ εἴδη εἰς μεγάλας ποσότητας καὶ εἰς λίαν συγκαταβατικὰς τιμάς, ὡς καὶ καρούλια ἄσπρα καὶ μαῦρα εἰς ὅλους τοὺς ἀριθμούς.

Μεθ' ὑπολήψεως
2—4 *Γ. Ι. Τακτικὸς*

Ξυλεία

Ὁ Κος Νικόλαος Πετρόπουλος εἰδοποιεῖ τὸ Σεβαστὸν Κοινόν, ὅτι ἀνοικοδομήσας τὴν πρὸ μηνὸς ἀποτεφρωθεῖσαν ἀποθήκην του καὶ παραλαβὼν ἐκ Γαλαξίου φορτίον ξυλείας ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν του, προσκαλεῖ δὲ τοὺς πελάτας του, οἵτινες [illegible] νεωστὶ [illegible] 2—2

ΤΟ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΝ 325/325

Ὁ ἀρχαῖος ἐμπορικὸς Οἶκος ἑτοίμων ἐνδυμάτων, καὶ ἐπὶ παραγγελίᾳ Γ. Καμπαδέλη, εἰδοποιεῖ τὴν πολυπληθῆ πελατείαν του ὅτι, ἔφθασε πλουσία συλλογὴ ὑφασμάτων «Ἀγγλικῶν». [illegible]

325!!!
325!!!

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΓΕΩΡΓΟΥΣ
Κριθάρι (ξαγκό)
ἀποκλειστικῶς τῆς Ἁγ. Μαρίνης εἰς τὸ Κατάστημα
ΝΙΚΟΛΑΟΥ Κ. ΦΑΡΡΟΥ

Ν. ΚΥΠΡΙΟΣ
Ἔφθασαν ἄρτοι Αὐστριακά.
— Ὁσαύτως ΖΥΘΟΣ νωπὸς τοῦ Ἐργοστασίου «Ὄλυμπος» Νάουσα.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ἀπὸ τὰ Καπνοπωλεῖα τὰ ἐξαίρετα σιγαρέττα καὶ καπνὰ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Θεσσαλονίκῃ Καπνεργοστασίων
Σαλόνικα

ΠΕΤΡΟΛ ΧΑΝ
ΔΙΑ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΗΣ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

Ἀρ. 19447 ΑΘΗΝΑΙ 3 9)βρίου ὥρα 1 π.μ.

Ἡ διάσκεψις τῆς Βάσιγκτων

Ἡ ἐν τῇ Διασκέψει τῆς Βάσιγκτων Ἀγγλικὴ ἀντιπροσωπεία [illegible] σεν ὅπως εἰς τὴν περὶ τοῦ ναυτικοῦ ἀφοπλισμοῦ συμφωνίαν [illegible] ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἰταλία.

Ἡ Ἀμερικανικὴ ὅμως ἀντιπροσωπεία ἐπρότεινεν ὅπως ἡ [illegible] συμφωνία περιορισθῇ μόνον μεταξὺ Ἀγγλίας, Ἀμερικῆς καὶ Ἰαπωνίας.

Τὸ ὑπόμνημα Κώρζον

Ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν Ἰταλίαν τὸ [illegible] Γαλλοκεμαλικὴν συμφωνίαν ὑπόμνημα τοῦ λόρδου Κώρζον, [illegible] βάσθη εἰς τὸ Και ντ' Ὀρσαί.

Φοβερὰ ἔκρηξις

Εἰς Μαγεντίαν ἔλαβε χώραν ἔκρηξις εἰς ἐργοστάσιον οἰκοδομικοῦ Βετὸν ἀρμέ, τὸ ὁποῖον μετετράπη κυριολεκτικῶς εἰς κόνιν.

Πρὸς παραλαβὴν τῶν προσφύγων Κιλικίας

Ἀνεχώρησαν χθὲς δύο ἀτμόπλοια εἰς Μερσίναν πρὸς παραλαβὴν τῶν συγκεντρωθέντων ἐκεῖ Ἑλλήνων καὶ Ἀρμενίων προσφύγων. [illegible] στάλησαν ταυτοχρόνως διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τούτων ἰατροὶ καὶ φάρμακα.

Δημοπρασία ἀδειῶν ἐλαίου

Τὴν προσεχῆ Δευτέραν θὰ ἐνεργηθῇ δημοπρασία παραχωρήσεως [illegible] διὰ τὴν ἐξαγωγὴν τριῶν ἑκατομμυρίων ὀκάδων ἐλαίου.

Ἡ Ἀμερικὴ καὶ τὸ ζήτημα Κιλικίας

Οἱ Ἰταλικοὶ πολιτικοὶ κύκλοι φρονοῦν ὅτι πιθανῶς ὁ πρόεδρος τῆς Ἀμερικανικῆς Δημοκρατίας κ. Χάρδιγκ θὰ ἐπέμβῃ εἰς τὸ ζήτημα τῆς Κιλικίας.

Ἡ διάλυσις τοῦ Βουλγαρικοῦ στρατοῦ

Εἰς τὴν ἐν Σόφιᾳ συμμαχικὴν ἐπιτροπὴν διεβιβάσθησαν [illegible] περὶ ἐπιβολῆς μέχρι τῆς 14ης Νοεμβρίου τῆς ὑπὸ τῆς συνθήκης προβλεπομένης διαλύσεως τοῦ βουλγαρικοῦ στρατοῦ.

ΔΟΥΖΑΣ

Η ΔΗΜΟΤΙΚΟΤΗΣ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Κήπολις 30 Ὀκτωβρίου

Γνωστοτάτη Ἀθηναία δέσποινα, ἡ ὁποία ἔτυχε νὰ συναντηθῇ μὲ τὸν κ. Βενιζέλον εἰς τὰ λουτρὰ τοῦ Λουσὸν καὶ νὰ κάμῃ μάλιστα μαζί του καὶ μὲ τὴν κ. Βενιζέλου μερικὰς ἐκδρομὰς εἰς τὰ πέριξ, ἔμεινε κατάπληκτος ἀπὸ τὴν δημοτικότητα τοῦ... λησμονημένου προέδρου μεταξὺ τῶν ξένων.

Ἀπὸ διάφορα μικρὰ γαλλικὰ χωριά, ποὺ ἔτυχε νὰ περάσουν, οἱ χωρικοί, πληροφορούμενοι τὴν ἄφιξιν τοῦ κ. Βενιζέλου, ἐξήρχοντο πρὸς προϋπάντησίν του καὶ συνωστίζοντο εἰς τὴν διάβασίν του με διαφόρους ἐκδηλώσεις θαυμασμοῦ καὶ μὲ ζητωκραυγὰς ἀκόμη.

Ἀλλὰ τὸ χαρακτηριστικώτερον ἐπεισόδιον συνέβη εἰς ἓν μικρὸν ἑστιατόριον τῶν ἱσπανικῶν συνόρων, ὅπου ἡ συντροφιὰ τοῦ κ. Βενιζέλου εἶχε σταματήσει διὰ νὰ γευματίσῃ. Ὅταν ἐζητήθη ὁ λογαριασμός, ὁ διευθυντὴς τοῦ ἑστιατορίου, παρουσιασθείς, ἔδωκε τὸν ἑξῆς ἀνέλπιστον λογαριασμόν:

— Οἱ διάσημοι ἄνδρες (les hommes illusrtes) δὲν πληρώνουν εἰς τὸ κατάστημά μου. Εἶμαι ἀρκετὰ πληρωμένος μὲ τὴν τιμὴν ποὺ μοῦ ἔγινε.

Καὶ ἐστάθη ἀδύνατον νὰ δεχθῇ πληρωμήν.

Ἀπὸ τὰς διηγήσεις τῆς αὐτῆς κυρίας, ἔχομεν καὶ τὸ ἑξῆς χαρακτηριστικώτατον ἐπεισόδιον, ποὺ συνέβη εἰς τὸν κ. Βενιζέλον κατὰ τὴν αὐτόθι διαμονήν του.

Ἕνας νέος κύριος τὸν ἐπλησίασε καὶ χωρὶς νὰ παρουσιασθῇ—ἴσως νὰ ὑπέθετεν ὅτι ἦτο γνωστὸς ἐξ ὄψεως εἰς τὸν κ. Βενιζέλον—τοῦ ἔσφιγξε τὸ χέρι καὶ τοῦ εἶπε:

— Κύριε Πρόεδρε, ἡ ἡμέρα ποὺ κάμνω τὴν προσωπικήν σας γνωριμίαν εἶνε ἡ εὐτυχεστέρα ἡμέρα τῆς ζωῆς μου.

— Ὁ κύριος;.. ἠρώτησεν ὁ κ. Βενιζέλος, συγκινημένος ἀπὸ τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ ἀγνώστου.

Καὶ ὁ ἄγνωστος ἀπήντησεν.

— Ὁ πρῴην βασιλεὺς τῆς Πορτογαλλίας.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ τὰ νεώτερα [illegible] λων νέα [illegible] ρεττα τῶν 85 «Μαυρολέων» [illegible] νῶν καὶ «Καρέλια» Καλαμῶν.

Ἓν καὶ μόνον

εἶναι τὸ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΝ παλαιὸν [illegible] ἐξ ἀποστάγματος Οἴνου τῶν κ. κ. ἀδελφῶν ΜΠΑΡΜΠΑΡΕΣΟΥ Πειραιῶς διὰ τοῦτο καὶ ἡ τιμή του εἶναι [illegible] τέρα τῶν ἄλλων.

Πωλεῖται εἰς βαρέλια καὶ [illegible] εἰς τὸ Γραφεῖον τῶν Ἀντιπροσώπων Νασοπούλου-Διακάκη (Μπάς [illegible])

ΜΟΥΡΟΥΝΕΛΑΙΟΝ
ἀρίστης ποιότητος ἐφετεινῆς [illegible] ας φρεσκότατον ἔφθασεν [illegible] Φαρμακεῖον Ἀδελφῶν Κ[illegible]

ΟΣΟΙ ΘΕΛΕΤΕ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑΝ ΣΑΣ
δὲν πρέπει νὰ πίνετε ἄλλο κονιὰκ ἀπὸ τὸ ἁγνὸν ἐκ σταφυλῆς τοῦ ἀρχαιοτέρου, σοβαρωτέρου παγκοσμίου φήμης οἴκου Γ. ΦΙΝΟΠΟΥΛΟΥ & Σια.
Ἀντιπρόσωπος ἐν Μυτιλήνῃ ὁ κ. Εὐστρ. Π. Χ' Ἀνδρέου

Ζητήσατε ἀπὸ τὰ Καπνοπωλεῖα τὰ ἀπαράμιλλα Μακεδονικὰ
ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ LUX
τοῦ ΚΑΡΔΑΣΟΥ
Δραχ. 1.50

ΤΑ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΦΗΜΗΣ ΚΟΝΙΑΚ
Σ. & Η. & Α. ΜΕΤΑΞΑ
Ἀντιπροσωπεύονται ἐνταῦθα παρὰ τῶν κ.κ. Ἀδ. Τζωρτζίδου
[illegible] εἰς βαρέλια καὶ κιβώτια, χονδρικῶς [illegible] παρὰ τῶν κ.κ. Τζελαΐδη καὶ Φράγκου.
Παρὰ τοῖς ἰδίοις Κρασιὰ Ἀθηνῶν—Κύπρου, Ρετσίνα, Μαρκό, [illegible]

HANDELSHAUS "OLYMPIA"
ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
Ἐπέσθε εἰς τὴν διάθεσιν παντὸς ἀγοραστοῦ Γερμανικῶν [illegible] τον. Πρὶν προβῆτε εἰς ἀγορὰν Γερμανικῶν ἐμπορευμάτων, [illegible] σας εἶναι νὰ ζητήσητε πληροφορίας ἀπὸ ἡμᾶς.
Εἰδικὸς μηχανικὸς Γερμανὸς εὑρίσκεται εἰς τὴν διάθεσίν σας [illegible] πληροφορίας [illegible] ἐγκαταστάσεις μηχανῶν κλπ.
Ἀνατολικὴ Ἕνωσις
Ἀδελφοὶ Καμπαδέλλη